

enkelte forhold, som er omfattet af et forbud efter stk. 1.

§ 13. Når amtsrådet i henhold til vandforsyningslovens § 36 giver tilladelse til, at et offentligt vandforsyningsanlæg indvinder vand fra vandløb, kan der fastlægges et beskyttelsesområde, inden for hvilket der ikke må drives erhvervsvirksomheder, institutioner, campingpladser og lignende eller findes oplag af stoffer, der kan forurene vandforsyningsanlægget.

Stk. 2. Amtsrådet skal drage omsorg for, at inddragelsen under beskyttelsesområdet tinglyses på vedkommende ejendom, med prioritet forud for alle andre rettigheder i ejendommen.

Stk. 3. Pålægges det herefter grundejeren at ændre eller ophøre med et bestående forhold, skal der udbetales erstatning. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt forholdet ikke var lovligt, hensigtsmæssigt eller forsvarligt. Erstatningsspørgsmålet afgøres i mangel af enighed af landvæsenstretten. § 14, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Amtsrådet kan senere foretage ændringer i beskyttelsesområdet og godkende enkelte forhold, som omfattes af forbud efter stk. 1.

§ 14. Amtsrådet kan meddele forbud eller påbud til forebyggelse af fare for forurening af bestående eller fremtidige vandforsyningsanlæg, hvortil der kræves tilladelse i henhold til vandforsyningslovens §§ 12 eller 13. Amtsrådet kan meddele de påbud og forbud, der er nødvendige for at sikre, at vandløb, der udnyttes af vandforsyningsanlæg i medfør af vandforsyningslovens § 36, ikke forurenes til skade for vandforsyningen gennem tilledning eller udkastning af stoffer eller gennem benyttelse til kreaturvanding, vask eller lignende. Amtsrådet kan bestemme, at der ikke må drives fiskeri og foretages sejlads i sådanne vandløb, eller at dette kun må ske på nærmere fastsatte betingelser.

Stk. 2. Spørgsmålet om, hvorvidt der skal betales erstatning i anledning af et forbud eller påbud, som nævnt i stk. 1, afgøres af landvæsenstretten på begæring af den, til hvem forbudet eller påbudet er rettet. Forbud eller påbud vedrørende lovligt bestående

forhold, herunder lovlig anvendelse og oplagring af gødningsstoffer i landbrug, gartneri og skovbrug, kan dog kun meddeles mod fuldstændig erstatning, medmindre andet følger af andre retsregler.

Stk. 3. Erstatning efter stk. 2 betales af de brugere af vandet, der har fordel af forbudet eller påbudet. Når vedkommende kommune ikke allerede som følge heraf skal betale erstatningen, kan retten, hvis foranstaltningen skønnes at være af betydning for en større del af kommunens beboere, træffe bestemmelse om, at kommunen helt eller delvis skal betale erstatningen.

Stk. 4. Erstatningskravet skal være indbragt for landvæsenstretten inden 4 uger efter, at forbudet eller påbudet er meddelt den pågældende.

§ 15. I tilfælde, hvor ministeren for forureningsbekæmpelse i henhold til vandforsyningsloven træffer afgørelse i sager om vandindvinding, har han samme beføjelser, som i §§ 12-14 er tillagt amtsrådet.

§ 16. Ministeren for forureningsbekæmpelse fastsætter nærmere regler vedrørende behandlingen af sager i henhold til §§ 11-14, herunder om indkaldelse af grundejere og brugere, hvis interesser antages at blive berørt, til møde forud for fastlæggelse af beskyttelsesområder i henhold til §§ 12 - 13.

Kapitel 4.

Beskyttelse af overfladevand.

§ 17. Stoffer, der kan forurene vandet, må ikke tilføres vandløb, søer eller havet, eller oplægges så nær herved, at der kan være fare for, at de skylles ud deri. Der kan dog efter § 18 meddeles tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om eller bestemme, at de stoffer, der er nævnt i stk. 1, i særlige tilfælde kan tilføres vandløb, søer eller havet, herunder godkende kemiske midler til bekæmpelse af grøde. Endvidere kan ministeren meddele tilladelse til, at der i begrænset tid og i videnskabeligt øjemed iværksættes forsøg med kemiske midler i overfladevand.